

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 4T/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515010185
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Sonderlichová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7515010185.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, samosudca Mgr. Iveta Sonderlichová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.06.2015 v Košiciach

rozhodol:

Podľa § 285 písm.a/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného B. T., nar. XX.XX.XXXX spod obžaloby Okresného prokurátora Košice- okolie pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 , ods. 2 písm.b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm.c/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 26.11.2014 v poobedných hodinách na spoločnej chodbe obytného bloku na L. J. XX E. C. L. J. , okres Košice- okolie sa vyhrážal svojej manželke Ž.Í. T. , že ju zabije ak zistí, že si našla nového partnera, pritom dňa 27.11.2014 v doobedných hodinách ju sledoval z C. L. J. do O. pred bydlisko jej partnera a následne dňa 06.12.2014 jej v telefonickom rozhovore pohrozil, že vykoná svoje vyhrážky zo dňa 26.11.2014, čím takto svojím konaním u nej vzbudil dôvodnú obavu,

lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Obžalovaný spáchanie skutku v priebehu celého trestného stíhania poprel. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Č.k.4T/13/2015 - 102-

Vypovedal, že s poškodenou , ktorá je jeho manželkou nežijú v spoločnej domácnosti od júna roku 2014, potom , čo bola prepustená z psychiatrickej kliniky v O. , kde sa liečila pre depresiu. Vtedy sa poškodená odsťahovala do bytu k svojej matke , ktorý sa nachádza v C. L. J. L. A. J. XX. Príčinu jej správania videl v tom, že sa v Rožňave zoznámila s iným mužom. Mal podozrenie, že sa obaja stretávajú počas doby, keď poškodená pravidelne navštevovala psychiatrickú ambulanciu v Rožňave po prepustení z nemocnice.

Manželstvo s poškodenou hodnotil pozitívne, no ako jeho tri deti z prvého manželstva, ktoré mu boli zverené do výchovy na čas po rozvoade nadobudli plnoletosť a s ktorými žili v spoločnej domácnosti zaujali kritický postoj k ich spolužitiu, ich vzťahy sa narušili. Potom, čo poškodená odišla z bytu ho žiadala, aby si vybral s kým chce žiť, dávala mu ultimáta. Navštevovala ich spoločnú domácnosť a návrat k partnerskému spolužitiu podmieňovala tým, že ich spoločné dieťa maloletá J. J.ude súdnym rozhodnutím zverená do jej výchovy a opatery a on bude prispievať na výživné 100 Eur a taktiež , že jej zabezpečia doživotné právo užívať byt v ktorom žili. Napriek správaniu sa poškodenej mal záujem

zachrániť manželstvo. Potom, čo podala návrh na súd na zverenie maloletej J. do svojej opatery na odporúčanie pracovníčky Sociálnoprávnej ochrany detí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice maloletá striedavo bývala u neho a poškodenej.

K čiastkovému útoku , ku ktorému mal dôjsť dňa 26.11.2014 vypovedal, že si prišiel vziať maloletú k sebe. Žiadala ho o to poškodenej , lebo nasledujúci deň mala ísť na terapiu do O.Ž.. Pri preberaní dieťaťa v mieste bydliska poškodenej sa poškodenej nevyhrážal a nemal pri sebe žiadnu zbraň . Keďže ju podozrieval z nevery , sledoval poškodenú nasledujúci deň po tom, čo vyšla z objektu nemocnice v O. a prišla k obytnému domu, pred ktorým niekomu telefonovala. Krátko na to prišlo osobné motorové vozidlo , z ktorého vystúpil jeho neznámy muž. Tento sa s poškodenou zvitál bozkom a spoločne odišli do obytného domu. Telefonicky zisťoval miesto jej pobytu a prichytil ju pri klamstve. Povedal, aby prišla dole sa pohovárať . Nato došla pred obytný dom hliadka polície, ktorú privolala poškodenej a táto u neho pri prehliadke zaistila plynovú pištoľ s nábojmi, obušok a slzný sprej a odvieďala ho na políciu. Zbraň mal u seba na osobnú ochranu a nemal v úmysle ju použiť, poškodenej sa nevyhrážal.

Na pokyn dozorujúceho prokurátora boli tieto zaistené veci vrátené, lebo s nimi nebol spáchaný trestný čin.

Poprel, aby sa poškodenej telefonicky vyhrážal zabitím aj dňa 06.12.2014, pričom v období november a december roku 2014 boli v telefonickom kontakte a predmetom ich rozhovorov bola ich maloletá dcéra, možnosť obnovenia manželského spoluzitia a pod.

Č.k.4T/13/2015 - 103-

Na návrh prokurátora bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania , konkrétne obsah telefonátu, ktorý sa medzi obžalovaným a poškodenou v tento kritický deň uskutočnil. Z výpovede vyplynulo, že obžalovaného kontaktovala poškodenej, lebo sa chcela telefonicky zhovárať s ich spoločnou dcérou. Keďže táto to odmietala , obžalovaný hovor ukončil. O krátku chvíľu ho mala opäť telefonicky kontaktovať poškodenej a bola to ona, ktorá sa mu mala vyhrážať zabitím. Vravela mu, že pokiaľ nepôjde do basy, nedá mu pokoj, lebo dnes aj tak veria ženám. Po prečítaní tejto časti výpovede obžalovaný obsah rozhovoru s poškodenou potvrdil.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný predložil súdu rozhodnutie Okresného súd Košice- okolie sp.zn. 9P 278/2014 o zverení maloletej J. do jeho opatery.

Poškodenej svedkyňa Ž. T. vypovedala, že s obžalovaným uzavreli manželstvo v roku 2011, pričom ako partneri žili už od roku 2007. Z ich vzťahu pochádza maloletá J., nar. XX.XX.XXXX. Spoluzitie s obžalovaným bolo harmonické až do konca roku 2013. Zlom nastal potom, čo pre zdravotné komplikácie sa stala invalidnou dôchodkyňou a v dôsledku toho aj nezamestnanou. Obžalovaný a jeho deti z prvého manželstva to bagatelizovali, považovali ju za simulantku. Psychicky to neunesla, bola opakovane hospitalizovaná n psychiatrickej klinike v O. v mesiacoch máj a júl 2014 pre depresiu. Po ukončení druhej hospitalizácie, čo bolo 21.07.2014 odišla bývať k sestre a potom tri týždne bývala v O. a následne odišla bývať k svojej matke v C. L. J. L. A.. J. XX kde býva doposiaľ. Obžalovaný vyvíjal aktivity k tomu, aby sa vrátila späť , no ona už záujem nemala. Maloletá J. bola v ich striedavej starostlivosti , komunikovali osobne aj telefonicky. V auguste roku 2014 podala prvýkrát trestné oznámenie na obžalovaného pre totožnú trestnú činnosť, pre akú sa aj teraz vedie trestné stíhanie.

K skutku vypovedala, že dňa 26.11.2014 prišiel obžalovaný na jej žiadosť pred obytný dom na J. A. E. C. L. J. , kde bývala, aby prevzal ich dcéru , lebo ďalší deň 27.11.2014 mala odísť do O. na terapiu, kam pravidelne chodievala každý štvrtok v týždni. K prevzatiu dcéru došlo v chodbe obytného domu. Potom, čo dcéru odovzdala išla späť po schodišti , Vtedy jej obžalovaný povedal, že ju upozorňuje, lebo ak zistí, že niekoho má , tak ju , ich dcéru ako aj seba a jej priateľa zabije. Len mu odpovedala, že nikoho nemá, ale sa obávala, že by takto mohol konať, lebo vyhrážky tohto charakteru opakoval veľmi často, vždy, keď boli v kontakte. Potom, čo sa už viedlo trestné stíhanie proti obžalovanému, došla na Obvodné oddelenie policajného zboru v Moldave nad Bodvou a požiadala o doplnenie svojej svedeckej výpovede v tom, že obžalovaný dňa 26.11.2014, kedy preberal dcéru nevybral a ani jej neukazoval plynovú pištoľ , tak ako to je uvedené v zápisnici o trestnom oznámení, ktoré podala 27.11.2014 na

Č.k.4T/13/2015 - 104-

Obvodnom oddelení v O.. Rozpor vo svojich tvrdeniach rozumne nevysvetlila. Ďalej vypovedala, že nasledujúci deň odcestovala do O. na stacionár. Potom, čo vyšla z objektu nemocnice nadobudla pocit, že ju niekto sleduje. Išla na stretnutie s priateľom. Prišla pred obytný dom, telefonovala priateľovi. Keď prišiel, zvitáli si a spoločne vošli do domu. Na mobilný telefón jej zavolať obžalovaný, zisťoval kde sa nachádza. Nepovedala mu pravdu. Vyzval ju, aby zišla dole pred dom. Nereagovala. Opäť telefonoval, povedal, aby obaja prišli dole, že sa porozprávajú. Keďže predpokladala, že obžalovaný má pri sebe zbraň, z obavy túto skutočnosť oznámila polícii. Z bytu vyšli až potom, čo sa na miesto dostavila hliadka polície. U obžalovaného zaisťovala zbraň a iné veci. Následne išla podať trestné oznámenie na Obvodné oddelenie policajného zboru v O.. Po tejto udalosti už obžalovaný odmietal striedavú starostlivosť o maloletú J.. S obžalovaným si telefonovali, lebo chcela mať aspoň takouto formou kontakt s dcérou. Obžalovaný v telefóne okrem iných rôznych vulgárnosti sa jej dňa 06.12.2014 pri rozhovore vyhrážal slovami, že splní to, čo jej povedal na chodbe. V konaní o zverení maloletej dcéry do opatery súhlasila, aby maloletá J. bola zverená do opatery obžalovanému, lebo rešpektuje názor maloletej, ktorá chcela ostať bývať s otcom. Zo správania obžalovaného strach nemá, lebo s dcérou má harmonický vzťah, neublížil by jej. Negovala bližšiu známosť s O. N..

Svedok O. N. na hlavnom pojednávaní k udalosti z 27.11.2014 vypovedal zhodne ako poškodená. Vtedy sa s obžalovaným stretol prvýkrát. Pôsobil na neho ako bežný človek. S poškodenou sa zoznámil v mesiaci máj- jún 2014, keď ako pacienti obaja boli hospitalizovaní na G. T. E. O.. Stretávali sa aj po ukončení hospitalizácie, vedel, že je vydatá. Podľa jej vyjadrení s obžalovaným nebola manželstve šťastná. Príčiny nezhôd nepoznal. Obžalovaný zasielal poškodenej sms- správy rôzneho charakteru, telefonoval jej, čo poškodenú obťažovalo. Nemal pocit, že by vo všeobecnosti mala strach z obžalovaného až na jednu udalosť. Podľa tvrdení poškodenej sa jej obžalovaný mal vtedy vyhrážať zastrelením ak sa k nemu nevráti.

Obžalovaný bol v priebehu vyšetrovania veci podrobený znaleckému vyšetreniu znalcami z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria .

Zo záverov písomného znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy. V minulosti sa ambulantne psychiatricky liečil pre depresívne sklony, ktoré boli reaktívne podmienené v súvislosti s prvým rozvodom manželstva. Od októbra 2014 opäťovne ambulantne liečený pre ťažkú depresívnu epizódu. Znalci konštatovali, že jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Zo znaleckého posudku T. S. R. Ú. G. X. T. vyplýva, že dňa 27.11.2014 mal obžalovaný pri sebe expanznú nemeckú samonabíjaciu pištoľ zn. F. C. G. XX T. X C., predložená

Č.k.4T/13/2015 - 105-

pištoľ bola spôsobilá strelby, nepodlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona č. 190/203 Zbierky zákonov o zbraniach a strelive.

Z Uznesenia povereného príslušníka M. M. G. X. E. C. L. J. pod ČVS: M.-XXX/MO-T.-XXXX zo dňa 21.10.2014 vyplýva, že proti obžalovanému sa viedlo trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 36, ods. 1, ods. 2 písm.b/ Trestného zákona, ktoré bolo postúpené na prejednanie priestupku Okresnému úradu Košice- okolie, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupku, ul. Y. XX, T. .

Rozhodnutím Okresného Ú. T.- M. č.M.-T.-M.-XXXX/XXXXXX bolo konanie o priestupku zastavené, nakoľko spáchanie skutku nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Skutkový stav ďalej bol objektivizovaný ďalšími listinnými dôkazmi.

Z úradného záznamu na čl. 60 - 61 trestného spisu spísaného na M. G. C. L. J., obsahom ktorého je aj prepis telefonickkej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou zo zachyteného videa natočeného dňa 27.11.2014 pred obytným domom v O., je zrejmé, že obžalovanému svojim konaním išlo o „dôkaz“ ktorý by odôvodňoval zverenie maloletej J. do jeho osobnej starostlivosti z pohľadu stability jej budúceho výchovného prostredia.

Zo spisu Okresného súdu Košice- okolie sp.zn. 9P/278/2014 bolo zistené, že dňa 05.08. 2014 poškodená podala na súd návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu , ktoré pochádza z manželstva s obžalovaným. Dôvodom takéhoto návrhu bola skutočnosť, že rodičia maloletej J. spolu nežijú , poškodená bola nútená odsťahovať sa do podnájmu do mesta O. , nakoľko obžalovaný sa neustále vyhrážal jej a maloletej dcére zabitím a podrezaním . V písomnom návrhu žiadala o zverenie maloletej dcéry do svojej osobnej starostlivosti.

V rámci šetrenia pomerov v rodine maloletej J. T. bola Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice vypracovaná písomná správa dňa 09.12.2014. V interview, ktoré poškodená poskytla pracovníčke sociálnoprávnej ochrany detí táto nepotvrdila obavy zo správania sa obžalovaného a súhlasila so zverením maloletej do osobnej starostlivosti obžalovaného.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 9P /278/2014 zo dňa 04.02.2015 bola schválená dohoda rodičov o úprave výkonu rodičovských práv v znení , že maloletá J. sa zveruje do osobnej starostlivosti otca .

Č.k.4T/13/2015 - 106-

Poškodená dňa 04.02.2015 podala návrh na rozvod manželstva . Konanie sa vedie pod sp.zn. 9P 43/2015. V písomnom odôvodnení návrhu na rozvod manželstva sa poškodená vôbec nezmieňuje o agresívnom správaní obžalovaného a o jeho aktuálnom trestnom stíhaní.

Na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne dospel súd k záveru, že vina obžalovaného nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

Trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm.b/ Trestného zákona sa dopustí ten páchatel', ktorý sa inému vyhráža smrťou , ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a takýto čin spácha na chránenej osobe .

Z výsledkov dokazovania vyplýva, že iné osoby / vyjmc maloleté dieťa / ako obžalovaný a poškodená pri skutku prítomné neboli a obžalovaný svoju vinu od začiatku trestného stíhania popieral. Jediným priamym dôkazom svedčiacim proti obžalovanému bola výpoveď poškodenej. Táto v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedala o vyhrážkach , ktoré jej obžalovaný adresoval potom, čo odišla zo spoločnej domácnosti , pričom ju obžalovaný podozrieval zo známosti s iným mužom a z ktorých mala dôvodnú obavu.

Tvrdenia poškodenej boli však evidentne v rozpore so zabezpečenými dôkazmi a nesvedčia o objektívnosti jej trestných oznámení , lebo poškodená sa nesprávala a nekonala tak, ako by mala konať obeť trestného činu.

Poškodená dňa 05.08.2014 podala na tunajší súd návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu argumentujúc obavami zo správania sa obžalovaného , ktoré mali mať charakter nebezpečných vyhrážok v zmysle trestno-právnych následkov a to nielen voči nej , ale aj ich maloletej dcére J., pričom v čase podania návrhu poškodená práve z týchto dôvodov opustila spoločné bydlisko , odišla aj z miesta trvalého bydliska z Mesta C. L. J. do iného mesta - O.Ž..

Pre vyššie popísané správanie poškodená prvýkrát podáva trestné oznámenie až dňa 22.08.2014 pre skutok, ktorý sa mal stať 13.08.2014, kedy bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie obžalovanému pre prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm.b/ Trestného zákona.

Z odôvodnenia uznesenia povereného policajta OO PZ C. L. J. , ČVS: ORP -917/NO-KS-2014 zo dňa 21.10.2014 , ktorým bola táto vec postúpená na prejednanie priestupku vyplýva, že poškodená , ktorá

podala trestné oznámenie s časovým odstupom od spáchania skutku sa s obžalovaným aj osobne stretávala

Č.k.4T/13/2015 - 107-

a bola aj v telefonickom kontakte, pričom sa vyjadrila, že správanie obžalovaného u nej nevzbudzovalo dôvodnú obavu a predmetom ich rozhovoru bola len snaha obžalovaného, aby sa vrátila späť do spoločnej domácnosti, s čím ona súhlasila.

Okresný úrad Košice- okolie, odbor vnútornej kontroly svojím rozhodnutím zo dňa 22.12.2014 zastavil konanie o priestupku podľa § 76 ods. 1 písm.c/ priestupkového zákona, nakoľko spáchanie skutku nebolo obžalovanému preukázané. Počas ústneho pojednávania poškodená v rozpore s tým, čo uviedla orgánom činným v trestnom konaní vypovedala o vyhrážkach obžalovaného adresované jej a dcére J., potom, čo mu mala oznámiť, že sa už k nemu nevráti.

Medzitým poškodená podala dňa 27.11.2014 trestné oznámenie na obžalovaného pre nebezpečné vyhrážanie ku ktorému malo dôjsť dňa 26.11.2014 a ktoré je predmetom súčasného trestného stíhania, ku ktorému malo dôjsť za použitia zbrane.

Dňa 10.12.2014 podala poškodená ďalšie trestné oznámenie pre skutok, ku ktorému malo dôjsť dňa 06.12.2014, teda s časovým odstupom 4 dní, kedy malo dôjsť k nebezpečným vyhrážkam, ktoré jej obžalovaný adresoval v telefonickom rozhovore. Po vznesení obvinenia pre nebezpečné vyhrážania na skutkových základoch, ku ktorým malo dôjsť dňa 26.11.2014 ako aj 06.12.2015 poškodená svedkyňa už v prípravnom konaní nevedie použiť zbraň obžalovaným pri skutku, ku ktorému malo dôjsť dňa 26.11.2014. Dôvody nosenia prostriedkov na osobnú ochranu, ktoré mu boli políciou zaistené dňa 27.11.2014 v Meste Rožňava obžalovaný vysvetlil spôsobom, ktorý možno akceptovať.

V konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej dcére pri interview o rodinných pomeroch / správa z 09.10.2014/ poškodená súhlasí so zverením maloletého dieťaťa do opatery otca, čo je ale v protiklade s poukazom na písomné dôvody návrhu, ktorý v tejto veci podala, pričom na tomto stanovisku poškodenej sa nič nezmenilo ani potom, čo dňa 22.08.2014, dňa 27.11.2014 a 10.12.2014 podala na obžalovaného trestné oznámenia pre skutky nebezpečného vyhrážania, lebo vyššie citovaným právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu bola schválená rodičovská dohoda, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti otca.

Tvrdenia poškodenej o verbálnych vyhrážkach, ktoré mali obžalovaného usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti tak preto vyznievajú nepresvedčivo, sú značne spochybnené. Podľa názoru súdu v predmetnej veci išlo o bežnú medziludskú komunikáciu osôb, ktoré mali k sebe dlhodobý citový vzťah, pričom zo strany obžalovaného išlo o záujem na udržaní manželstva, resp. po jeho bezvýslednom snažení o jeho snahu o získanie maloletej J. do svojej opatery.

Č.k.4T/13/2015 - 108-

Prihliadajúc na obranu obžalovaného, ktorá nebola jednoznačným spôsobom vyvrátená súd v zmysle zásady in dubio pro reo obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice - okolie.